

«Եկե՛ք ինձ, բոլոր հոգնածներ ու բեռնավորվածներ»:

Մաթթեոս 11:28

ԲԱՐԻ ԼՈՒՐ

Նոյեմբեր 2025, N10 (174)

ԱՄՍԱԳԻՐ

Նոյեմբեր, 2025թ., N10, (174)
Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Մամիկոն Դազարյան

Հավատա և Աստծո Փառքը պիտի տեսնես 1

Վրեժ եղբոր վկայությունը 4

Վրեժ Սաֆոյան

Հավատալ ու վստահել Աստծու խոսքին 6

ՀԱՅՏՆՈՒԹՅՈՒՆ. Եվրոպայում սպասվող ապագա

փոփոխությունների մասին 11

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ թերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լուրը, ու ցանկեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և Հավիտե-
նական Կյանք ունենան:

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները ու նվիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները:
Էլ. հասցե՝ info@barilur.org

Հավատա եւ Աստծո Փառքը պիտի տեսնես

«Ասիկա այն Մարիամն էր որ Տէրը իւղով օծեց, ու անոր ոտքերը իր մազերովը սրբեց...» (Հովհ. 11:2): Կնոջ փառքը մագերն են: Եթե Տիրոջ ոտքերը արցունքով թրջեք, բա ինչո՞վ պիտի սրբեք, եթե մագեր չունենաք: Մարիամն իր փառքը այնքան խոնարհեցրեց, որ հենց իր փառքով Տիրոջ ոտքերը սրբեց: Հիսուսը սիրում էր Մարիամին, նրա քրոջն ու եղբորը՝ Մարթային ու Գազարոսին: Եվ ահա լուր են ուղարկում՝ «...որին Դու սիրում ես, հիվանդ է»: Խնդրում են, որ գնա, բժշկի: Բայց Տերը ուշացրեց Իր գնալը: Երբ տեղ հասավ, Գազարոսը մահացել էր: Մարիամն ու Մարթան դավանում են՝ «Տէր, եթէ հոս ըլլայիր՝ իմ եղբայրս չէր մեռներ»: Երբ գերեզման են գնում, Հիսուսն ասում է. «Յիսուս ըսաւ, Մէկդի ըրէք այդ քարը»: Մոտենում է նույն Մար-

թան, որ քիչ առաջ դավանում էր՝ «Տէ՛ր, Դու կարող ես հիմա էլ հարություն տալ իմ եղբորը», ասում է՝ *արդէն հոտած պիտի ըլլայ, փասն զի չորս օրուան է: Հիսուսը՝ «Քեզի չքսի՞ր եթէ հաւատաս՝ Աստուծոյ փառքը պիտի տեսնես»*: Թե՛ն դավանում էին, թե հավատում են, բայց պարզվեց, որ չէին հավատում: Հիմա հերթը մերն է, նույն Խոսքը մեզ է ասում՝ եթե հավատաք, Աստծո փառքը պիտի տեսնեք՝ նշաններով, հրաշքներով և գործություններով: Տերը երբեք չի ուշացնում: Եղբայրներ, քույրեր, ինչ կատարվում է մարդու կյանքում, հիմքում հավատքն է: Հիսուսն ասաց. «...ըսաւ անոնց, Գացէք բոլոր աշխարհ, ու աւետարանը քարոզեցէք բոլոր ստեղծուածներուն: Ան որ հաւատայ ու մկրտուի՝ պիտի փրկուի և ան որ չհաւատայ՝ պիտի դատապարտուի»

(Մարկ. 16:15): Հիմա մեզ ի՞նչ է պետք՝ հավատք: Հավատք փրկության, բժշկության: Գրված է՝ քո հավատքի պես պիտի լինի քեզ: Հավատքը չի նայում երևույթին, չի նայում բժշկների ասածին, հավատքը նայում է Աստծո Խոսքին: Հիշենք, երբ անապատի մեջ էր Իսրայելի ժողովուրդը, տասներկու լրտեսներ ուղարկեցին Քանանի երկիր՝ իմանալու, թե ինչ երկիր է: Երբ վերադարձան, նրանցից տասը թուլացրին ժողովրդին. նրանք երևույթն էին տեսել: Բայց Քաղեբն ու Հեսուն, որ հավատացին Աստծո Խոսքին, մնացին հավատարիմ, ուժովքրին ժողովրդին: Հավատքն է, որ պիտի հաղթի աշխարհին: Դրա համար Պողոս առաքյալն ասում է՝ ձեր հավատքը մարդկանց իմաստությունով չլինի, հապա Աստծո Չորությունով: Եթե մարդկային իմաստությամբ է հավատքը կառուցված՝ Չորությունը չի գործի, բժշկություն, օրհնություններ չեն լինի: Հակոբոսն ասում է՝ եթե մեկը տատանվող է, տարուբերվող՝ ծովի ալիքների նման, նա չմտածի, թե Տիրոջից մի բան

պիտի առնի: Տեսե՛ք՝ անապատում ովքեր եկել էին Հիսուսին, բժշկվեցին: Բժշկությունից բացի կերակուր էլ տվեց: Հիսուսը ամեն բանի համար հոգ արեց, մի բանի կարոտ չթողեց: Տերը հիմա էլ նույնն է՝ երեկ այսօր և հավիտյան: Նա ուզում է Իր Փառքը հայտնել: Եբրայեցիների թղթում շատ կարևոր բան է ասվում՝ Աստծուն մոտենանք ճշմարիտ սրտով, լեցուն հավատքով: Այդ դեպքում Տիրոջ հրաշքները պիտի երևան: Երիցովում այդքան ժողովուրդ կար, բոլորն էլ լսել էին Տիրոջ հրաշքների մասին, բայց միայն մի կին՝ Ռախաբը, հավատաց, և այդ հավատքը ոչ միայն իրեն փրկեց, այլև ողջ իր ազգը:

Սիրելիներ, հավատքը մեծ գործ է, հավատքը գորավոր է, որ տրվում է մարդուն, և մարդն էլ չի նայում իրավիճակին, նայում է Աստծո Խոսքին և այդ Խոսքը պինդ է պահում: Շատ հաճախ, երբ մարդու մեջ պատերազմ է գնում, մարդը ուզում է հավատալ, հավատքով դիմել Տիրոջը, սատանան գործի է անցնում՝ մտքեր, կասկածներ է բերում: Մի

եղբայր վկայում է. «Երեխայիս բժշկության համար աղոթք էի անում, կողքից սատանան մըտքեր էր բերում «Չի բուժվի»: Երբ պայքարը թեժացավ, վերջնական խոսքս ասացի՝ միևնույն է, ես պետք է հավատքով սպասեմ Տիրոջս ողորմությանը. Նա խոստացել է, ասել է, պիտի կատարվի: Հրաշքը կատարվեց՝ երեխաս բուժվեց»: Երանի՜ քեզ, հավատացյալ, որ Աստծո Խոսքը պինդ ես բռնում: Սիրելիներ, սրտանց աղոթք արեք. արդարի ջերմեռանդ աղոթքը մեծ ազդեցություն ունի: «*Ընու հոգը Տէրոջը վրայ ձգէ, Ու ան քեզ պիտի խնամէ. Անիկա յաւիտեան սասանութիւն չտար արդարին*» (Մաղմ. 55: 22): «*Բանի մը համար հոգ մի քնէք. հապա ամէն բանի մէջ աղօթքով ու աղաչանքով, գոհութիւնով մէկտեղ, ձեր խընդրուածքը Աստուծոյ յայտնի ըլլայ: Եւ Աստուծոյ խաղաղութիւնը, որ ամէն միտքէ վեր է, ձեր սիրտերը ու միտքերը Քրիստոս Յիսուսով պիտի պահպանէ*» (Փիլ. 4:6-7): Երեք բան է ասում այստեղ՝ աղոթք, աղաչանք՝ գոհությունով

մեկտեղ ձեր հոգը Աստծուն հայտնի լինի: Տերն ամեն բան ինքն է անում, եթե դու կարողանում ես վստահել: Մի անգամ հոգսերի աղոթքի ժամանակ Տերը տեսիլք ցույց տվեց. Հիսուսը նստած է մի մեծ լուսափայլ սենյակում: Ժողովուրդը ներս է մըտնում՝ ամեն մեկի բեռը իր ուսին: Տերը բոլորին ասում է՝ ձեր բեռը թողեք դռան մոտ ու եկե՛ք ինձ: Մոտենում էին, և Տերը հորդորում էր, քաջալերում, ասում էր՝ ձեր հոգսերը, խնդիրները, հիվանդությունները՝ բոլորը վերցրել եմ: Եսային ասում է՝ Տերը մեր անիրավությունները վերցրեց, և Նրա վերքերով ոչ թե՝ մենք պիտի բժշկվենք, այլ՝ արդեն բժշկված ենք: Ոմանք ուրախ դուրս էին գալիս, ոմանք՝ դուրս ելնելիս նորից իրենց բեռները վերցնում էին իրենց ուսին ու նորից բեռով դուրս գալիս: Այսինքն՝ սրանք իբրև թե հավատացին, բայց չհավատացին, իբրև թե հանձնեցին, բայց չհանձնեցին, կասկածեցին, քերահավատություն դրսևորեցին: Իսկ թերահավատը չի ստանա պատասխան: Ժամանակն է, պարապ չգնանք Տի-

րոջից: Նա ներկա է քո կյանքում, ուզում է Իր Փառքը հայտնել: Նա ուզում է, որ բոլորս ուրախությամբ, ցնծությամբ կանգնենք Իր առաջ, քանզի որտեղ Տիրոջ Հոգին, այնտեղ ազատություն կա, որտեղ Տիրոջ Հոգին, այնտեղ բժշկություն կա, այնտեղ մաքրություն կա, այնտեղ Ջոությունն է գործում: Ուրեմն, երբ աղոթում եք, սրտա՛նց աղոթեք,

սրտա՛նց կանչեք Տիրոջ Անունը, մեղա՛ եկեք Տիրոջ առջև. *«Ով իմ անձս, օրհնէ՛ Տէրը, Եւ անոր բոլոր բարերարութիւնները մի մոռնար. Որ կը քաւէ բոլոր անորէնութիւններդ, Ու կը բժշկէ քու բոլոր հիւանդութիւններդ»* (Սաղմ. 103:2-3): Ամեն:

Մամիկոն Ղազարյան

Վրեժ եղբոր վկայությունը

2011 թվականի հունվարին ես հիվանդացա: Հիվանդանոցում ախտորոշեցին կաթված (инсульт): Արյան զեղում էր կատարվել գլխուղեղումս: Բժիշկները կյանքի հույս չէին տվել, մի քանի րոպեի կյանք էին խոստացել: Արյունահոսության աղբյուրը շատ խորն էր եղել, այնպես որ վիրահատելն անհնար է եղել: «Թու՛յլ տվեք՝ հանգիստ մեռնի», - ասել էին բժիշկները:

Կերակրելն էլ արգելել էին: Բայց հիվանդանոց տանելու ճանապարհին ես աղոթում էի Աստծուն. «Աստվա՛ծ իմ, գուցե իմ կյանքն արդեն ավարտվում է, մաքրի՛ր ինձ, խնդրո՛ւմ եմ, և պատրաստի՛ր Երկինք տանելու»: Ու իմ սիրտը այնպիսի ուրախությամբ լցվեց, այնպիսի զգացողություն ունեցա, թե շուտով Տուն եմ գնալու: Ես մահը չէի տեսնում: Ես տեսնում էի Եր-

կինքը, տեսնում էի Կյանքը, տեսնում էի Աստծուն ու խնդրում էի Նրան՝ «Տե՛ր, վերցրո՛ւ ինձ այս աշխարհից, ես Տուն եմ ուզում գնալ»։ Եվ Տերն ինձ հայտնեց, որ դեռ ժամանակը չէ, որ հոգևոր պատերազմը նոր պիտի սկսվի։ Իսկ պատերազմի ժամանակ զինվորին «увольнение» (արձակման թուղթ) չեն տալիս. պետք է մնա բանակում, որպեսզի պատերազմի Աստծո թագավորության համար։

Այդ ժամանակ ես վերակենդանացման բաժանմունքում էի։ Կանչեցի եղբայրներին։ Պավել եղբայրը ձեռք դրեց, աղոթեց։ Ասացի.

-Եղբա՛յր, Աստված ինձ չի վերցնում։ Երևի դուք սպասում եք, որ ես կմեռնեմ, բայց Աստված ինձ չի վերցնում։

-Այո՛, Վրեժ եղբայր, իսկ դու ո՞նց ես զգում քեզ,- հարցրեց Պավել եղբայրը։

-Փա՛ռք Աստծուն, ամեն բան նորմալ է։

-Հիմա ի՞նչ անենք։

-Ես սոված եմ, ինձ կերակու՛ր քերեք,- ասում եմ եղբայրներին։

Երբ ինձ տուն տարան, ես չէի կարող քայլել, ոտքերիս վրա չէի կարող կանգնել։ Քնեցի, երազ տեսա։ Երազումս քայլում էի ու զարմացած ինքս ինձ հարցնում՝ չէ՞ որ ես չէի կարողանում քայլել. այս ինչպե՞ս եղավ։ Այդ պահին հոգուս մեջ մի ձայն խոսեց. «Աստված քեզ բժշկել է. վե՛ր կաց և քայլի՛ր»։ Երբ ես արթնացա, մտածեցի՝ երազ էր, և ամեն ինչ վերջացել է։ Բայց հոգուս մեջ մնացել էր այն ձայնը՝ «Վե՛ր կաց և քայլի՛ր»։ Ուզեցի վեր կենալ, որդիս չի թողնում.

-Հայրի՛կ, դու չես կարող քայլել, բժիշկներն ասել են, որ պիտի պառկես։

-Տղա՛ս,- ասացի,- Աստված ինձ բժշկել է, ես պե՛տք է քայլեմ, Աստված ասում է՝ վե՛ր կաց ու քայլի՛ր։

Ես վեր կացա և քայլեցի և մինչև այսօր քայլում եմ... Փառք Հիսուսին։ Հիմա ծառայում եմ, որպեսզի ինչքան հնարավոր է, պիտանի լինեմ Տիրոջ։

Ծառայում են Ռուսաստանում, Վրաստանում, որտեղ մահ եկեղեցի հիմնեցի: Եվ հիմա էլ ծառայությունը շարունակվում է...

Ետգրություն.

Վրեժ եղբոր ջանքերով (թեև արդեն ծանր առողջական խընդիրներով) հիմնադրվեց Հայաս-

տանում հնդիկ ժողովրդի դարձր Քրիստոս Հիսուսին: Ցավոք, այսօր արդեն լուսահոգի Վրեժ եղբոր սկսած մեծ գործը շարունակվում է Աստծուն հավատարիմ նվիրյալների շնորհիվ, ու հնդիկ ժողովուրդը օրեօր ավելանում է եկեղեցում:

ՀԱՎԱՏՍԱԼ ՈՒ ՎԱՏԱՀԵԼ ԱՍՏԾՈՒ ԽՈՍՔԻՆ

Միրելիներ, ուզում են միասին տեսնենք, թե ինչպես է լինում, որ Աստծուն հավատացողներից մեկը կարողանում է հավատարիմ մնալ Տիրոջը, իսկ մյուսը մնում է ճանապարհի կեսին: Ինչո՞ւ մեկը մեղքի նկատմամբ հաղթություն ունի, ազատ է, բայց մյուսն այդպես էլ մեղքի ճիրաններից չի կարողանում ազատվել: Սատանան բոլորին էլ բերում է մտքեր, պրոբլեմներ, հիվանդություններ. մեկն անցնում է

խոր ձորերով և ունի հաղթություն, իսկ մյուսը մեղքից բռնված տառապում է: Աստծու Խոսքը բոլորի համար է, բայց պրոբլեմը սա է՝ մեկն իր վիճակի մեջ Աստծու Խոսքը ամուր բռնում է, *«Որով կը փրկուիք ալ, եթէ ամուր բռնէք այն խօսքը...»* (Ա Կորնթ. 15.2), իսկ մյուսի համար այդ նույն խոսքը լոկ գիտություն է: Աստծու Խոսքին հավատալն ու այն ամուր բռնելը այլ բան է, իսկ այն որպես գիտություն ընդու-

ցելը՝ այլ: Մարդու կյանքի փոփոխությունն սկսվում է Աստծու Խոսքին հավատալու պահից, ազատագրությունը կատարվում է ոչ թե գիտենալուց, այլ Աստծու Խոսքին հավատալուց, բռնկությունը կատարվում է հավատալուց, ոչ թե գիտենալուց, սատանայի գործերը քանդվում են հավատալուց, ոչ թե գիտենալուց: Աշխարհի նկատմամբ հայացքները փոխվում են հավատալուց, ոչ թե գիտենալուց: Բոլորս էլ գիտենք, որ կյանքը, ճանապարհը Հիսուսն է, ու Աստծու Խոսքից բացի ուրիշ ճշմարտություն չկա: Սուրբ Հոգին ուզում է մեր հավատքը հաստատել Աստծու Խոսքի վրա: Բոլորս էլ մարդ ենք, ունենք դժվարություններ, պրոբլեմներ, բայց դուք համաձայն եք, որ առաջ հոգևոր բժշկություն կատարվի: Թող առաջինը հավատքի բժշկություն լինի: Սիրելիներ, եթե մեկը հավատում ու վստահում է Աստծու Խոսքին, նրա հետ կատարվում է հետևյալ խոսքը. «Քրիստոսի հետ խաչը ելայ. կենդանի եմ այսուհետև. բայց ոչ թե ես, այլ իմ մէջ ապրում է Քրիստոս: Իսկ

հիմա որ կենդանի եմ մարմնով, Աստծու Որդու հաւատով եմ ապրում, որ սիրեց ինձ և իրեն մահուան մատնեց ինձ համար» (Գաղ. 2.20): Սիրելիներ, երբ եկել ենք հավատքի, մեր մարմնի օրենքները չեն փոխվել, այս մահկանացու մարմինը չի դարձել հրեշտակային մարմին, այլ մնացել է նույն՝ Հոգուն հակառակ, մեղքը սիրող ու ցանկացող մարմինը, բայց մենք մարմնով չենք ապրում: Հրաշքը սա է, որ հոգևոր մարդը թեպետ մարմնի մեջ է, բայց ապրում է ոչ թե մարմնով, այլ Աստծու Որդու հավատքով: Հոգևոր կյանքը «կարելիների» և «չի կարելիների» կյանք չէ: Եթե մենք «կարելիների» և «չի կարելիների» ցուցակ գրենք ու ամեն օր մեր ուշադրությունը ցուցակի վրա դարձնենք՝ քանի՞սն եմ կատարել, քանի՞սը՝ ոչ, դա կլինի տառապանք ու ոչ թե հոգևոր կյանք, իսկ հոգևոր կյանքը հավատքի կյանք է: Հավատա՝ ու վստահիր, և պիտի ապրես, բժշկվես, ազատագրվես, հաղթություն ունենաս մեղքի ու սատանայի նկատմամբ: Հավատա՛, որ Հիսուսի

արյունը քեզ մաքրել է: Հիսուսն ասել է, որ մարդ ապրում է ոչ միայն հացով, այլև Աստծու բերանից ելած խոսքով: Հավատքով ապրել՝ նշանակում է ապրել Աստծու Խոսքով, իսկ Աստծու Խոսքով ապրել նշանակում է Աստծու Խոսքին հավատալ և այդ խոսքը պահել: Սուրբ Հոգին ուզում է մեզ սրան հասցնել: Սիրելիներ, եկեք տեսնենք, թե ինչ է նշանակում հավատքով ապրել: Փիլիպեցիս 3:7-8 խոսքերում գրված է հետևյալը. *«Բայց ինչ որ ինձ համար շահ էր, այն վնաս համարեցի Քրիստոսի համար: Եւ ամէն բան, արդարեւ, վնաս եմ համարում մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի գերազանց գիտութեան համար: Նրա համար ամէն ինչից զրկուեցի, և այդ բոլորը աղբ եմ համարում, որպէսզի շահեմ Քրիստոսին»*: Եթե մի բան ինձ պետք է գատի Քրիստոսից, ես դա վնաս եմ համարում: Ի՞նչ է նշանակում ամեն ինչից զրկվել, այսինքն՝ թողնել աշխարհիկ կյանքը, շահը, փառքը և այլն: Հայաստանում ապաշխարած մի անձնավորություն, որ աշխարհիկ կյանքում մեծ փառք էր

ունեցել, պատմում էր, թե ինչեր, ինչքան մեծ բաներ է թողել: Վերջում մի եղբայր ասաց՝ մի խոսքով, մի դույլ աղբ տարել թափել ես, մինչդեռ այնպես ես պատմում, ասես կյանք ես թողել: Եթե դու մի բան թողել ես աշխարհում և ափսոսում ես, ուրեմն օրենք ես կատարել, աղոթիր, որ Աստծու Խոսքը լինի քո կյանքը, որպեսզի հավատքով մերժես մեղքի աշխարհը: Երբ հավատում ես Աստծու ասածին, աշխարհը քեզ համար դառնում է աղբ: Ուզում եմ վկայել իմ կյանքից: Ես ապաշխարել եմ պատանի հասակում: Հիշում եմ, որ երբ երիտասարդ էի՝ քսան տարեկանն անց, արդեն հոգով ու ջրով մկրտված, արտաքին կյանքով աշխարհի մեջ չէի, բայց զգում էի, որ ներսս շատ է սիրում աշխարհը: Ես ուզում էի ազատվել աշխարհասիրությունից, բայց հնար չկար: Ես հոգևոր կյանքում շատ տխուր էի, Հիսուսին չէի կարողանում մոտենալ, որովհետև զգում էի՝ անարժան եմ, բայց աշխարհ էլ չէի կարող գնալ, որովհետև աշխարհը թողել էի: Ես հայտնվել

էի երկու քարերի արանքում. ո՛չ աշխարհի կյանքով էի ապրում, ո՛չ էլ հոգևոր: Այս դատարկութիւնն ամենասարսափելի տառապանքն է, և ես հիշում եմ, թե Սուրբ Հոգին ինչպէս բժշկեց ինձ: Մեր եղբայրներից մեկի երեխան մահացել էր, գնացել էի թաղման: Տխուր միջավայրում էի գտնվում ու ես էլ էի շատ տխուր: Աստված խոսեց իմ սրտի հետ, ինձ երեք հարց տվեց: Ասաց. «Հավատո՞ւմ ես, որ Աստված քեզ սիրում է»: Ես գիտեի պատասխանը, ասացի՝ «Այո՛, Տէր»: Հետո ասաց. «Դու հավատո՞ւմ ես, որ Աստծու կամքը քո նկատմամբ միայն բարի է: Եթե քեզ Աստված ասել է՝ այս ջուրը մի՛ խմիր, սատանան ցույց է տալու, որ Աստված քեզ գրկեց: Բայց Սուրբ Հոգին ասում է, որ Աստված քեզ այնքան է սիրում, այնքան բարի է քո նկատմամբ, որ ասել է՝ այդ ջուրը մի՛ խմիր: Սատանան ասում է, թե՛ եթե Աստված քեզ սիրում է, ինչո՞ւ է արգելել»: Երրորդ հարցը. «Դու հավատո՞ւմ ես, որ ճշմարտութիւնը ոչ թե դու ես, քո ասածը, այլ՝ Աստծու Խոսքը»: «Արդ, թող

Աստուած ճշմարիտ լինի, իսկ ամէն մարդ՝ սուտ, ինչպէս որ գրուած էլ է, թէ՛ Արդար լինես քո խօսքերում և յաղթես, երբ դատում են քեզ» (Հռովմ. 3.4): Այդ հարցերից հետո, երբ ես գլուխս բարձրացրի ու նայեցի աշխարհի կյանքին, ամբողջ աշխարհի կյանքն իմ աչքին աղբ թվաց: Ես տեսա, որ ոչ թե գրկված եմ, այլ փրկված, ասացի՝ Տէր, ների՛ր իմ անհավատութիւնը, և ոչ միայն ների՛ր, այլև բժշկի՛ր և իմ հավատքը հաստատի՛ր Քո Խոսքի վրա: Ամո՛ւր բռնի՛ր Աստծու Խոսքը: Ամեն օր սատանան կարող է աշխարհի գայթակղութիւնները դնել քո առաջ, ու դու ոչ մի ուժով չես կարող մեղքին հաղթել: Հաղթել կարող ես միայն Աստծու Խոսքին հավատալով ու վստահելով: «Որովհետև ամօթ չեմ համարում աւետարանելը, քանի որ այն Աստծու զօրութիւնն է՝ ի փրկութիւն բոլոր հաւատացեալների. նախ՝ հրեայի, ապա և՛ հեթանոսի» (Հռովմ. 1.16): Ավետարանը հավատացողի համար գործիւն է, իսկ անհավատի համար՝ հիմարութիւն: Բայց հաճախ Աստծու զավակները գր-

լուխները կախում են, ամաչում են խոստովանել, որ իրենք Ավետարանին են հավատում. սա անհավատության արդյունք է: Մենք պետք է հավատանք, որ աշխարհը մերժելով՝ ոչ թե գրկվել ենք ինչոր լավ բանից, այլ մերժել ենք այն որպես աղբ: Մենք պետք է հավատանք, որ կյանքը Աստծու Խոսքով ապրելն է: Հավատքի մարդիկ ազատ են, և այդ ազատությունը ցանկությունների ազատությունը չէ, այլ՝ մեղքից ազատ լինելը: Մարմնի օրենքները չեն փոխվել, բայց մարմինը մեզ վրա այլևս իշխանություն չունի: Մարմինը մերժած մարդն ապրում է երկնքից իջած կյանքով և փառավորում է Հիսուսի անունը, այդպիսի մարդու հոգու ուրախությունը Հիսուսն է, հոգեվոր կյանքը: Շատերը կան, որ 20-30 տարի է ապաշխարել են, բայց նրանց մեջ ոչ մի փոփոխություն չկա, հոգևոր պատերազմների մեջ են ու չգիտեն, թե ինչպիսին կլինի իրենց վերջը: Սիրելի՛ հոգի, եթե այս վիճակի մեջ ես, բայց քո ընտրությունը Հիսուսն է, դու Հիսուսին «այո» ես ասել, իսկ քո ցանկությունները

քին՝ «ոչ», ուրեմն Սուրբ Հոգու օծությունը քեզ վրա է, և այդ Հոգին իր թևերով գրկել է քեզ: Հիշե՛ք անառակ որդուն. երբ նա տուն վերադարձավ, հայրը նրան չնախատեց, այլ սիրով իր գիրկն առավ: Եթե դու նման վիճակում ես, բայց քո ընտրությունը Հիսուսն է, եթե դու այդպիսի մեկն ես, իմացի՛ր, որ հոր գրկում ես հենց հիմա: Աշխարհը անառակ որդուն չէր տվել սեր, հարազատություն, աշխարհում նա շատ դռներ էր թակել, բայց հարազատություն չէր գտել: Հարազատությունը հոր գրկում է: Եթե մենք մարմնավոր բժշկության կարիք ունենք, դարձյալ առաջինը հոգևորը խնդրենք՝ Աստծու թագավորությունն ու Նրա արդարությունը: Երբ կատարվում է հոգևոր բժշկությունը, դրան հետևում է նաև մարմնավոր բժշկությունը: Աղոթենք, որ մաքրվենք անհավատության աղբից ու բացվի ջրի ճանապարհը, որպեսզի Սուրբ Հոգու ջրերը ոռոգեն մեզ: Ամեն:

Վրեժ Սաֆոյան

ՀԱՅՏՆՈՒԹՅՈՒՆ

Եվրոպայում սպասվող ապագա փոփոխությունների մասին

1984 թվականի մարտի 8-ի առափոստյան, քույրերից մեկի միջոցով փոխանցվեց Աստծո կամքը. «Հավաքիր որդիներին և Ես կիրապարակեմ, թե մոտակա ժամանակում աստիճանաբար, Ես ինչ պետք է կատարեմ»:

Ծառայող եղբայրները հուզված հավաքվեցին, որպեսզի լրսեն և ընդունեն Աստծո կամքը: Եվ ահա թե ինչ հայտնվեց Ավետարանի Հավատքի Քրիստոնյաների ծառայող եղբայրներին, փոփոխությունների ժամանակներից շատ առաջ և վերջին ժամանակների անդառնալի իրողությունների մասին. «Կըբացվեն ԽՍՀՄ բոլոր պետական սահմանները: Մարդիկ կարող են գնալ ուր կամենան: Բայց հետո կգա ժամանակ, որ լավ

կյանքի որոնման համար կարիք չի լինի որևէ տեղ գնալ, որովհետև ամենուրեք կյանքը կլինի համարյա միանման:

ԽՍՀՄ-ը կբաժանվի տարբեր պետությունների, և փողոցներում, թատրոններում ու հրապարակներում հնարավոր կլինի ազատ քայրոզել Ավետարանը: Բայց փորձություններ կգան:

Մեծ ուժով թափ կառնի մահմեդականությունը, կաթոլիկությունն ու ուղղափառությունը: Կհոսեն օրհնության մեծ ջրեր և մարդիկ, Սուրբ Հոգով լցված, կգործեն Սուրբ Հոգու ներգործությամբ ու այդ ժամանակ համաշխարհային կրոնները չեն կարողանա որևէ բան անել: Իսկ երբ վերջանա օրհնության հոսքը, շատերին պիտի հետապնդեն ու սպանեն: Դրանցից հետո, ա-

մեն դեպքում, ուրախությունն ավելի շատ կլինի, քան սուգը»: Հայտնությունն ավարտվում էր հետևյալ խոսքերով. «Ինձ հետ հանդիպում կլինի և Ես Իմ ժողովրդին կպաշտպանեմ ու կօրհնեմ»:

Իր ընտրյալներին, գալիք եղելությունների մասին տեղեկացման Ամենակարող Արար-

չի խոսքը, հավատացյալներն ընդունեցին օրհնությունով ու գոհության աղոթքով:

Կրամատորսկում եղած Տիրոջ հայտնության խոսքը շատ արագ տարածվեց ոչ միայն տեղի հիսունականների շրջանում, այլ նաև ողջ ԽՍՀՄ տարածքում և արտասահմանում:

ԱՍՏԾՈ ՀԱՅՏՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻՑ

ՉՊԵՏՔ Է ՎԱԽԵՆԱԼ,

ՊԵՏՔ Է ՈՒՐԱԽԱՆԱԼ

Իվան Յանցենը Բելիխ եղբոր կողմից ձեռնադրվել էր Կրամատորսկի տարածաշրջանի (Ուկրաինա) եպիսկոպոս:

Այդ հայտնության մասին Իվան Յանցենը պատմում է նաև Կրամատորսկի քաղխորհրդի գործադիր կոմիտեում, ուր նրան հերթական անգամ զրույցի էին կանչած լինում, որպեսզի մի անգամ ևս զգուշացնեն՝ հավաքությունների ացկացման արգել-

քի մասին: Վերջում էլ մեր եղբայրը խորհուրդ է տալիս.

- Գրի առեք, որպեսզի չմոռանաք և համոզվեք Աստծո ժողովրդին հայտնվածի ճշմարտացիությունում:

Հայտնության մասին, որ երկրի վրա աղետներ են լինելու, որ Խորհրդային Միությունը բաժանվելու է առանձին անկախ պետությունների, որ լինելու են մեծ դժվարություններ, չի բավա-

կանացնելու ոչ հաց, ոչ հագուստ, Իվան Գերմանովիչը պատմում է նաև Դոնեցկի մարզկոմի նախագահի տեղակալներից մեկին, ով այցելում է Իվան Գերմանովիչի տուն: Այդ ժամանակ Կրամատոդսկի երիտասարդները հյուրընկալված են լինում Կրասնոդարի իրենց հասակակիցներին: Իվան եղբայրը ստիպված է լինում թողնել երիտասարդական հավաքույթն ու ետ դառնալ տուն, որպեսզի գրուցի իր հյուրի հետ:

Քարձրաստիճան պաշտոնյան սկզբում չի հավատում, որ «անխախտ Միությունը» կարող է բաժանվել անկախ պետությունների, իսկ հետո խառնվում է.

-Չի կարող պատահել:

-Գրի առեք այն ինչ լսեցիք, - նորից խորհուրդ տալիս Յանցենը:

-Ինչո՞ւ դա պետք է տեղի ունենա, - արդեն վախեցած հարցնում է պաշտոնյան:

-Որովհետև դուք մերժեցիք Աստծուն և ձեզ նոր «տեր» ընտրեցիք, - պատասխանում է Իվան եղբայրը:

-Ընդհանուր առմամբ դա հենց այդպես էլ կա, - տրտմած համաձայնում է բարձրաստիճան պաշտոնյան և հարցնում.

-Իսկ ի՞նչ անել. . .

-Չղջալ է պետք, - խորհուրդ է տալիս Յանցեն եղբոր կինը՝ Վալենտինա Ալեքսեևնան, ով հյուրին սուրճ էր մատուցում:

-Այդ դեպքում ինչո՞ւ էինք մենք քեզ այսքան տարի հետապնդում, Իվան Յանցեն, - կարծես արդեն ինքն իրեն հարցնում է Խորհրդային իշխանության պաշտոնյան:

Իվան Գերմանովիչը պատասխանում է նրա այդ հարցին ևս.

-Դուք՝ բոլոր իշխանավորներդ, պետք է ընդունեք Քրիստոսին, հավատաք Նրան, սկսեք ապրել քրիստոնեական կյանքով: Այդ ժամանակ Ուկրաինայի վիճակը կփոխվի դեպի դրական կողմը: Եթե դա տեղի չունենա՝ մեծ դժվարություններ կլինեն: Աստծո հայտնություններից ոչ թե վախենալ է պետք, այլ ուրախանալ, ինչպես ուրախա-

նում են ճշմարիտ քրիստոնյաները:

Ի հիշատակ այդ հանդիպման, Իվան Գերմանովիչն իր անսովոր հյուրին նվիրում է Աստվածաշունչ, ով այն ընդունում է շնորհակալությամբ:

Երբ Տիրոջ հայտնություններն սկսում են իրականանալ, Կրամատորսկի ղեկավարությունն սկսում է հաճոյանալ Իվան Գերմանովիչին.

-Եթե ինչ որ բանի կարիք ունես, ասա, մենք ամեն ինչով կօգնենք:

-Անձամբ ինձ ոչինչ էլ պետք չէ:

-Իսկ ինչու է տունդ այսքան անշուք, չէ՞ որ դու ինքդ շինարար ես և կարող ես տունդ շատ գեղեցիկ երեսպատել:

-Իսկ ես երբ պիտի հասցնեի այդ ամենն անել, ՊԱԿ-ի աշխատակիցները շատ հաճախ էին ինձ խանգարում: Թեկուզ իմ երկրային տունն համեստ է, բայց ինձ բոլորովին գոհացնում է, որովհետև Երկնային արքայությունում ես անձեռագործ ու հավերժական բնակարան ունեմ:

Ավետարանի Հավատքի Քրիստոնյաներ (Չքերթը)

Օրվա ընթացքում լինում ենք այնքան զբաղված, որ ժամանակ չի մնում աղոթքին: Ոմանք առավոտյան վաղ շտապում են աշխատանքի, ոմանք վազում խոհանոց, իսկ ոմանք արագ միացնում են համակարգիչը կամ հեռուստացույցը: Ամեն ինչ հասցնելու համար վազում ենք մենք, վազում է նաև ժամանակը: «ԵՍ ԽՈՍԵՑԻ ՁԵՁ ՀԵՏ ԿԱՆՈՒՄ ՎԵՐ ԿԵՆԱԼՈՎ» (Եր. 7:13): Աստված միշտ սպասում է մեզ, հատկապես, որ օրը սկսենք Նրա հետ: Ժամանակ չկա՞ աղոթքի, ուրեմն արդեն ուշացնում ենք: Ու ինչպես կասեր Մարտին Լյութերը. «Ես այնքան բան ունեմ անելու, որ մի քանի ժամ անց եմ կացնում աղոթքի մեջ»:

Մի անգամ քամին ծառի երկու միանման սերմ է քշում տափաստան: Երկուսն էլ սկսում են աճել: Բայց որոշ ժամանակ անց մի ծառը փարթամանում է ու այնպիսի գեղեցիկ տեսք է ստանում, որ նույնիսկ շատ հեռվից սկսում է գրավել մարդկանց: Անցորդները սկսում են հաճախ նրա տակ կանգ առնել, հանգստանալ: Ու ծառը սկսում է մյուս՝ ավելի անշուք ծառին հեգնել:

-Տեսնում ես ինչ գեղեցիկ եմ ես, – ասում է գեղեցիկ ծառը, – դու երևի չգիտես, թե ինչպես ճյուղերդ ու տերևներդ շատացնես: Եթե ուզես, ես քեզ կսովորեցնեմ թե ինչպես գեղեցիկ աճել:

Որոշ ժամանակ անց ուժեղ քամի է բարձրանում և գեղեցիկ ծառը, որը ինքնահմայքով արբած էր ապրում, շրջվում ու հենվում է մյուս՝ անշուք ծառին: Ու ասում է նրան.

- Ինչո՞ւ դու, որ այդքան անշուք ու տգեղ էիր, մնացիր կանգնած, իսկ ես, որ այդքան օգուտ էի տալիս մարդկանց՝ շրջվեցի:

- Որովհետև, քանի դեռ դու զբաղված էիր քո ճյուղերն ու տերևները շատացնելով ու ինքդ քեզնով հիանալով, ես իմ արմատներն էի խորացնում՝ պատրաստ լինելով քամուն, – պատասխանում է մյուս ծառը:

Մի մարդ երեք ընկեր է ունենում: Նա այդ երեքից առաջին երկուսին ավելի շատ է սիրում: Մի օր այդ մարդուն բանտարկում են ինչ որ սխալի համար: Նա հրավիրում է առաջին ընկերոջը իր համար բարի վկայություն տալու դատարանում, սակայն նա հրաժարվում է՝ պատճառաբանելով, որ զբաղված է: Հրավիրում է երկրորդին: Երկրորդը ստիպված գալիս է, սակայն գործի կեսից վախենում է և ետ կանգնում: Բանտարկյալը ստիպված զանգում է ոչ այնքան սիրելի ընկերոջը՝ օգնության համար: Երրորդ ընկերը սիրով գալիս է և դատարանում բարեխոսում նրա համար:

Յուրաքանչյուր մարդ իր կյանքում ունի երեք ընկեր՝ նյութական աշխարհ, մարդիկ և կատարած գործեր: Մարդիկ առաջին երկուսն ավելի շատ են սիրում ու իրենց կյանքը նրանց են վստահում դժվար պահին: Այդ երկու ընկերները մի գուցե մարդկանց այս երկրային կյանքում որևէ բանով օգնեն, սակայն ոչ երկնայինում: Ոչ նյութական որևէ բան, ոչ որևէ մարդ չի կարող ձեզ համար բարեխոսել երկնային դատաստանի ժամանակ: Այդ գործում ձեզ կարող են օգնել միայն ձեր գործերը, ինչպես նշված է աստվածաշնչյան համարում: Իհարկե մեր միակ բարեխոսը Հիսուս Քրիստոսն է, սակայն մեր կատարած գործերն են որոշիչ լինելու այդ բարեխոսության մեջ: Այնպես որ, թանկագին ընկերներ, բարի գործեր գործեք, որոնք կբխեն Քրիստոսի նկատմամբ ձեր հավատքից...

ՄԻՐԵԼԻ՝ ԸՆԹԵՐՑՈՂՆԵՐ

Ասրված սիրում է չեզ և ուզում է, որ դուք հավաքաբ Իրեն ու փրկություն ունենաք: Այդ մասին կարդում ենք Հովհաննու 3:16-ում. «Որովհետև Ասրված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն փվեց, որ ով Նրան հավաքա՝ չկորչի այլ Հավիթենական Կյանք ունենա»: Եթե դուք ուզում եք ավելին լսել ու իմանալ Ասրծո և Նրա Խոսքի մասին, կարող եք դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով.

ԵՐԵՎԱՆ

Ավան	093 81-31-53	Մալխասյան Օնիկ
Զեյթուն	055 66-82-06, 099 66-82-06	Այդինյան Լևոն
Էրեբունի	093 53-43-68	Քարսեղյան Մնացական
Կենտրոն	094 84-35-04	Պետրոսյան Հայկ
Կոմիտաս	093 26-20-72	Ալավերդյան Սարգիս
ՀԱԹ (Բանգլադեշ)	055 72-28-12	Հովհաննիսյան Գևորգ
ՀԱԹ (Բանգլադեշ)	093 38-12-42	Ղազարյան Արտուշ
Նորքի գանգված	099 87-38-88, 077 87-38-80	Ղազարյան Սևարդն
Նորքի գանգված	091 16-49-45	Անտոնյան Արթուր
Շենգավիթ, Չարբախ	077 55-57-55	Ամիրջանյան Արմեն
Աջափնյակ	093 83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Քանաքեռ	093 53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
3-րդ մաս	093 83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ

ՇՐՋԱՆՆԵՐ

Արովյան	094 91-43-24	Քեչիշյան Զանիկ
Ալավերդի	094 30-80-40	Դավոդյան Վալերի
Աշտարակ	098 01-72-60	Սկրտչյան Անդրանիկ
Ապարան	093 77-06-70, 071 77-06-70	Գասպարյան Սիշա
Արարատ	094 20-60-36	Ներսիսյան Նորիկ
Արբիկ	077 70-28-38	Փիլոյան Պողոս
Արմավիր	091 75-99-20	Մխիթարյան Ռադիկ
Արմավիր	093 19-52-04	Մարկոսյան Վրեժ
Արտաշատ	093 72-48-88	Համբարձումյան Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	093 83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագատավան)	077 28-75-91	Սամվելյան Պերճ
Արցախ	094 00-94-08	Մարդյան Մեհեր
Գավառ	093 68-84-92	Մանուկյան Վարուժան
Դիլիջան	093 18-77-33	Սահակյան Սասուն
Էդեգանաձոր	077 40-26-24	Մարտիրոսյան Արզուման
Զորավան, Եղվարդ	098 85-05-02, 091 24-53-60	Սկրտչյան Մասիս
Զանգեզուր	094 00-94-08	Մարդյան Մեհեր
Էջմիածին	093 18-75-30	Մուկա, Էդիկ
Իջևան	093 18-77-33	Սահակյան Սասուն
Հրազդան	094 22-33-15	Օհանյան Աշոտ
Ճամբարակ (Կարմիր)	093 18-77-33	Սահակյան Սասուն
Մասիս	091 71-62-64, 093 71-62-64	Հարությունյան Մելսիկ
Մարտունի	093 86-30-13	Արշակյան Մելիք
Նոյեմբերյան	094 92-01-90	Նավասարդյան Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099 30-79-69	Դարմանյան Գրիշա
Չարենցավան	093 28-64-13	Հայրապետյան Գևորգ
Սպիտակ	094 92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Սևան	093 48-76-43	Նադարյան Արթուր
Վանաձոր	094 92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Վանաձոր	099 88-05-50	Նազարյան Ավետիք
Վարդենիս	094 91-44-80	Նշանյան Տոիկ
Վեդի	094 03-26-16	Աղաբեկյան Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093 09-84-33	Մուքիսյան Նորիկ
Տավուշ	093 43-72-33	Օհանյան Արթուր

www.barilur.org
info@barilur.org